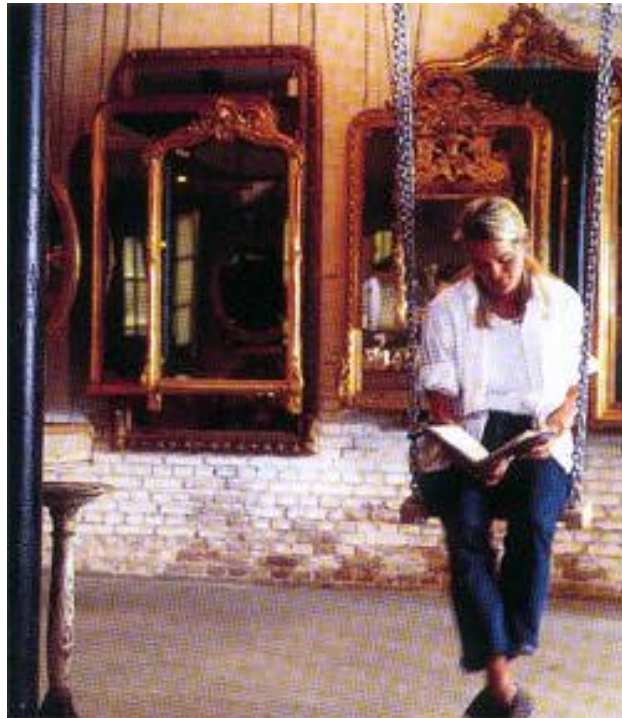
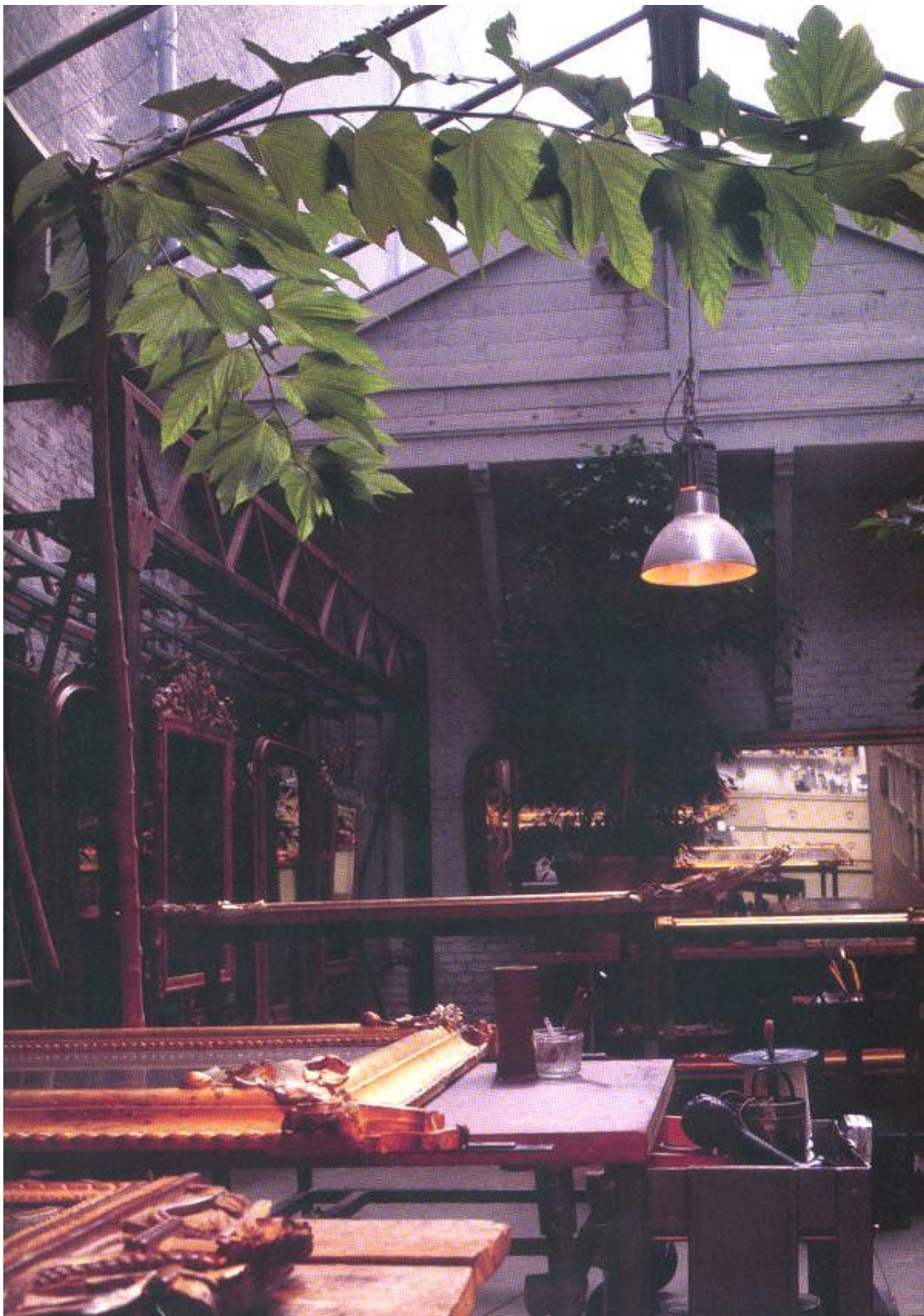

VAN OUDE SPIEGELS EN DE DINGEN DIE BLIJVEN

In hartje Amsterdam bevindt zich het sfeervolle atelier van antiekhandelaar Anouk Beerents. Een spiegelpaleis in een garage-achtige entourage, waarin een kleine driehonderd 18de- en 19de- eeuwse spiegels uit Frankrijk met kettingen aan meters lange ijzeren rails hangen.

Anouk Beerents in haar atelier.

Het ateliergedeelte waar de restauraties plaatsvinden heeft een metersgroot dakraam zodat bij daglicht gewerkt kan worden. De ijzeren stelling waaraan de spiegels met kettingen worden opgehangen is een ontwerp van Anouk Beerents' partner Hans Kodde, wiens architectenbureau ook in het enorme atelier gevestigd is.

Patineerkarretje in het restauratieatelier.

Rechts: Verzameling 19de-eeuws, tot 2.40 meterhoge spiegels onder rieten manden op bagagerekken.
 Onder: Vroeg 19de-eeuwse 'parclos'spiegels (met dubbele rand) die indertijd zeer populair was in Italië, en grote invloed had op de Zuidfranse ateliers. Geheel onder: Potje 'pâte' en 'bolus'.

Anouk Beerents (38) begon haar handel in antieke spiegels in een garage, en zoveel jaar later is haar atelier opnieuw in zo'n ruimte gevestigd. Het is geen echte garage, maar wel zo'n soort stallingplaats – en de spiegelhandelaar zou ook niet anders willen. De rijkdom van de met goud of zilver vergulde 18de- en 19de-eeuwse spiegels komt nergens zo tot zijn recht als in de dergelijke 'stoere, viezige, grijze niks-ruimte' aldus Anouk Beerents. 'Er horen ook gewoon auto's in te staan,'vind ze, 'net zoals het bij het karakter van de ruimte past dat je er zó naar binnen rijdt'. En dat gebeurt ook: klanten kunnen de auto

gewoon parkeren in de langgerekte, maar liefst 450 vierkante meter grote ruimte aan de Amsterdamse Prinsengracht. Het zou niet eens zo gek geweest zijn om het atelier de Mac Mirror Drive te noemen, zoals Beerents wel eens heeft overwogen. Een dergelijke frivole naam zou echter afbreuk doen aan het gewicht van haar handel. Anouk Beerents verkoopt antieke spiegels uit het Frankrijk van de 18de en 19de eeuw, die zij zelf in het land van herkomst inkoopt bij particulieren en handelaren. Terwijl er in de 18de eeuw nog niet zoveel onderscheid bestond tussen

de verschillende nationale stijlen, gingen deze in de 19de eeuw sterk van elkaar verschillen. Kenmerkend voor de Franse spiegels is hun overdadige decoratie en rijke vergulding, in tegenstelling tot de spiegels uit Duitsland, Nederland en Engeland, die een veel soberder en zwaarder uiterlijk hebben. Anouk Beerents: 'In Frankrijk was het toendertijd gebruikelijk om in een ruimte twee schouwen tegenover elkaar te plaatsen met prachtige vergulde spiegels erboven. Dat effect van "oneindige weerspiegeling" vind ik prachtig: die rijkdom. Spiegels 'doen' iets met een ruimte. Ik vind weinig zo mooi als een spiegel die van het plafond tot de grond rijkt. Zeker wanneer hij een prachtige 'kuif' heeft en gemaakt is van verweerd spiegelglas'.

Een voorliefde voor antieke objecten heeft Anouk Beerents altijd al gehad. 'Historie maakt dingen mooier. Wanneer je een antieke spiegel koopt, koop je een object dat honderden jaren geleden in een atelier met de hand is gemaakt en daarna in

een huis heeft gehangen waar zich van alles heeft afgespeeld. En na al die tijd is die spiegel er nog steeds. Dat maakt hem doorleefd. En uniek.'

Een 18de- eeuwse spiegel is te herkennen aan het feit dat ornamenten

'houtgestoken'(handgemaakt houtsnijwerk) zijn. In de 19de eeuw werden die gemaakt van 'pâte'; een mengsel van krijt en lijm, dat om een ijzeren geraamte werd aangebracht. Anouk Beerents koopt eigenlijk alleen spiegels die zo goed als gaaf zijn. Dat neemt niet weg dat er regelmatig toch enig restauratiewerk wordt vereist. Dat doet ze eigenhandig (een Franse restaurateur leerde haar ooit het vak) in het atelier, samen met haar assistente Doménique Boon.

Van fietsenhok tot spiegelatelier Het is nooit een vooropgezet plan geweest om dit vak uit te oefenen, legt Anouk Beerents uit. 'Ik ben eigenlijk jurist. Mijn handel in

Geheel boven: Assistentte Doménique Boon aan het vergulden: met een kwast wordt de bladgoudvergulding aangebracht.

Rechtsboven: Kuif van een 19de-eeuwse spiegel in de stijl van Louis XV. Boven: Bladgoudvergulding in het restauratieatelier.

VAN OUDE SPIEGELS EN DE DINGEN DIE BLIJVEN

antieke spiegels is langzaam maar zo gegroeid. Twaalf jaar geleden kocht ik bij een bezoek aan Brugge twee antieke spiegels. Deze vielen zo bij mensen in de smaak, dat velen mij vroegen of ik voor hen ook niet eens zo'n spiegel op de kop kon tikken. Dat wilde ik wel. Ik vond het gewoon leuk om ze op te sporen. In het weekend naar België of Frankrijk rijden, poet mee, op zoek en huiswaarts keren met de buit achterin'.

Voor ze het wist had ze een handeltje, dat ze op sloeg in de garage van het ouderlijk huis

aan de Amsterdamse Oudezijds Voorburgwal. 'Toen het op een goed moment vanwege de groeiende hoeveelheid spiegels wel erg lastig inparkeren werd, verplaatste ze haar atelier naar het fietsenhok. De drempel om daar naar binnen te stappen, was best hoog: de entree was weinig uitnodigend en bovendien konden klanten alleen op afspraak langskomen. Dit weerhield mensen er echter niet van hun weg naar het atelier te vinden: haar klantenkring breidde zich langzaam uit. Ook het fietsenhok werd te klein, waarop verhuisd werd naar de Oudezijds Achterburgwal. Toen ook deze ruimte niet meer voldeed, vond Anouk Beerents de enorme oppervlakte aan de Prinsengracht waar haar atelier nu is gevestigd. Voorin de ruimte bevindt zich ook het architectenbureau van haar man Hans Kodde. Hij is het die tekende voor het ingenieuze ophangstelsel van de spiegels, die met ijzeren kettingen aan meters lange ijzeren stellages met rails hangen, zodat er naar believen mee geschoven kan worden. Spijt van haar 'ommezwaai' heeft Anouk Beerents niet. 'Dit vak pas veel beter bij me dan dat van jurist. Ik houd ervan zelf te kunnen bepalen wat ik wel en niet doe, op stap te zijn, met mijn handen te werken en me met mooie dingen bezig te houden. Bovendien weet je nooit wat je tegenkomt als je op pad gaat. Je weet nooit waar je geluk ligt. En dat blijft boeien.'

*Anouk Beerents'Antieke Spiegels,
Prinsengracht 467, 1016 HP Amsterdam. Tel:
020-6228598. Bezoek alleen na telefonische
afspraak.*